

dyrere for Staten, end det vilde blive at betale Dyr lægetilshuset, hvis der i stor Udstrækning dannes sig Foreninger, som søge Dyr lægetilshuset 3-4 Gange om Aaret til deres Kvægbesætninger. Det var, som sagt, kun disse Bemærkninger, jeg vilde henstille faavel til det kommende Udvalg som til den høitærede Indenrigsminister.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem var ikke berettiget til at tale fra den Plads, han havde valgt sig!

S. Pedersen: Den ærede Indenrigsminister udtalte, at den Sygdom, jeg havde omtalt derovre ved Lindenborg, var ikke ubekendt. Jeg skal naturligvis ikke bestride det, naar den ærede Indenrigsminister siger, at den ikke er ubekendt; men saa forekommer det mig, at den burde optages i Loven og gaa med blandt de smittomme Sygdomme, hvis Bekæmpelse kræver Hjælp af Statskassen. Dernæst sagde den ærede Minister angaaende den vedkommende Mand, at han ingen Midler havde til at give ham Erstatning, men saa vidt jeg forstod den ærede Minister, mente han dog, at der nok kunde være Grund til at give en saadan Mand en Erstatning. Jeg vil da henstille til den ærede Minister, om der ikke kunde stilles Forslag til Finantslovens 2den Behandling saaledes, at den Vedkommende kunde faae Erstatning for den Masse Kreaturer, han har maattet nedslagte. Jeg vil sige, at jeg følte mig noget slaaet af den ærede Ministers Udtalelse om, at særlig vi Nordboere skulde sende saa elendige Kreaturer til England. Jeg veed ikke, om det forholder sig saaledes, at vi Nordboere sende elendige Kreaturer til England, men jeg skal dog bemærke, at jeg tror, Fragterne ere saa store haade for fede og elendige Kreaturer, at det ikke vil kunne betale sig at sende af den sidste Slags derover. Det kan jo gerne være, at de Dyr, der sendes afsted, ikke alle ere saa gode, som de burde være, men jeg tror dog ikke, det gaar an, at Staten giver sig til at være Dommer i denne Sag og siger, at det og det Kreatur mangler saa og saa mange Pund i Fedning til at kunne blive sendt afsted; det maa man overlade til vedkommende Afsender selv, thi som sagt, er Kreaturet altså ringe, kan det ikke betale sig at sende det til England, og saa tror jeg heller ikke, at det bliver sendt derover.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bluhme: Jeg foreslaar Sagen henviset til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig angaaende dette Forslag eller stille noget andet, blev Bluhmes Forslag om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg paa 11 Medlemmer

vedtaget uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Statsbanedriftens Ordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1597 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Schiøtz: Det er ikke for at komme dybere ind paa dette Lovforslag, at jeg har begjæret Ordet — dertil tror jeg at mangle den fornødne Sagkundskab — men det er nærmest for at rette et Par Spørgsmaal til den høitærede Indenrigsminister. Kun skal jeg med Hensyn til Forslaget bemærke, at en Del af de Lønninger og Pensioner, som ere foreslaaede, navnlig til det ved den egentlige Drift ansatte Personale, maa i Betragtning af det betydelige Arbejde, der paahviler disse Folk, siges at kunne være noget høiere, medens man vistnok paa andre Omraader kunde have indført nogle Medsættelser. — Jeg vil spørge den høitærede Indenrigsminister i Anledning af en Meddelelse, som er fremkommen i Bladene i denne Tid, om det er sandt — og hvis det er sandt, hvad han da vil gjøre — at en Stationsforvalter paa en Station her i Sjælland — en Station, som er et Led i den gennemgaaende Trafik — har forbudt sine Underordnede at svare tydste Rejsende paa deres Modersmaal. Det forekommer mig at være noget særlig Graverende, som er lidet skikket til at drage tydste Turister denne Vej, naar de skulle være udsatte for den Slags Chauvinisme. Dernæst vil jeg tillige benytte Leiligheden til at spørge den høitærede Minister om Noget, jeg forjæves har søgt at faae Oplysning om ved Finants-